
Shri Kubacharyapranita Prabodharatnamala

श्रीकुब्याचार्यप्रणीता प्रबोधरत्नमाला

Document Information

Text title : Shri Kubacharyapranita Prabodharatnamala

File name : prabodharatnamAlAkubAchArya.itx

Category : raama, rAmAnanda, shataka

Location : doc_raama

Author : kubAchArya

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description/comments : From Chatuh Sampradaya Dig-Darshanm

Latest update : December 3, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 3, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीकुब्याचार्यप्राणीता प्रबोधरत्नमाला

(श्रीडेवलरामाचार्य)

रामं सुरेशार्यितपद्मपादं प्रकुल्लनीलाञ्जसमानकान्तिम् ।

अेक बहुस्यामिति बुद्धिमन्तं नमामि नित्यं भवसिन्धुपोतम् ॥ १ ॥

रामानन्दः प्रकृतितनुभृद् अलमन्तान्निदण्डं

काषायं यः श्रुतितनुपटे धारयन् अलमसूत्रे ।

गीतायां वा उपनिषदिसमे दित्यमानन्दभाष्यं

कुर्वन् भक्तिं जयति भुवने तं स्तुवे संवितन्वन् ॥ २ ॥

सायुज्यमुक्तिं यदि वाञ्छतिप्रभोस्तापत्रयाम्भोजविधुंसुमानवः ।

रामस्यभक्तिं ध्रुवशान्तिकारिणीं संवित्स्वरूपां सततं करोतु सः ॥ ३ ॥

समस्तवेदतत्त्वज्ञं दान्तं वैराग्यभाजनम् ।

ध्यासमन्वितं शश्वत्परोपकारशालिनम् ॥ ४ ॥

श्रीवैषणवं लब्धसुराममन्त्रं गत्वाविरक्तं मनुजः सुभार्थी ।

शान्तं गुरुस्वात्मविशुद्धतायै वर्षत्रयन्तस्य जुषं विदध्यात् ॥ ५ ॥

सौम्यं समित्करं शिष्यं वीक्ष्य तस्य भवच्छिष्टे ।

गोशङ्गप्रमितां दित्यां शिष्यां विना बुधो गुरुः ॥ ६ ॥

कारयित्वा ततः क्षीरं स्त्रापयित्वा विधानतः ।

शिष्यं सुसत्त्वसम्पन्नं नव्यवस्त्रोपवीतिकम् ॥ ७ ॥

श्रुतिमन्त्रैश्चसम्मादत्वा रामपदोदकम् ।

तत्तस्मै बोधयित्वा सद् धर्मवाक्यं यथाविधि ॥ ८ ॥

भगवत्सम्भुजे वेदी कृत्वा हुत्वा शुभे तिथौ ।

श्रीराममन्त्रतः सम्यक् पञ्चामृते धनुः शेरौ ॥ ९ ॥

स्त्रापयित्वा ततस्तस्य शुद्धेऽग्नौ तापयेज्जले ।

तमधनुः शराभ्याञ्च स्वडुयेद्भ्राडुमूलके ॥ १० ॥
 सुद्वादशोर्ध्वपुण्ड्रंश्च रक्तश्रीभूषितान् किल ।
 विदध्यात् तिलकान् पश्चात् तुलसीमालीकां शुभाम् ॥ ११ ॥
 दध्यात् षडक्षरं मन्त्रं श्रीरामस्य भवच्छिदम् ।
 तदर्थं तद्विधिश्चापि बोधयेत् तं विधानतः ॥ १२ ॥
 यरमादीन् किलान्यांस्तुमन्त्रांस्तस्मै दिशेद्गुरुः ।
 गायत्रीं वितरेत्सार्थं रामस्य सविधिनन्तथा ॥ १३ ॥
 भगवन्नामसम्बन्धिनामकुर्वाणमनोडरम् ।
 अेतान् पञ्चसुसंस्कारान्निवर्तयेद् गुरुः स्वयम् ॥ १४ ॥
 श्रद्धालुभवेच्छिष्यो भवबन्धनमुक्तये ।
 गुरोराज्ञां सदा शिष्यः शिरोधार्यां सुमानयेत् ॥ १५ ॥
 गुरुश्चापि कदाचित् तं द्युःखकर्मणीड छि ।
 न योजयेद्भवेरुर्ध्वरेतास्त्वं शिष्य शंभ्रज ॥ १६ ॥
 परार्थः सत्यसन्धश्च प्रेक्षायुक्तोऽप्यभूः सदा ।
 प्रातरुत्थाय शिष्य ! त्वं स्त्रनादिकार्यमाचरे ॥ १७ ॥
 सन्ध्यां त्रैकालिकीं कुर्यां स्ततो भगवतो जुषम् ।
 श्रीभागवतशुभ्रूषां न तद् भेददृशं क्वचित् ॥ १८ ॥
 स्वस्मै याञ्च्या न कर्तव्या भागवतार्थमेव य ।
 अेकाकी न कदापित्वं वसेऽस्तु वैष्णवैः समम् ॥ १९ ॥
 विष्णुश्रीरामभक्तिं श्रुतिगणविदितां कामधेनोः समानां
 शश्वत्सायुज्यमुक्तेः भवु सुवितरिणीन्धातृशर्वादिकाभ्याम् ।
 प्रल्डादृष्टाशुकर्त्रीं सुरनिकरनुतां शेमुषी सस्वतृपां
 कुर्यान्नित्यं मनुष्योगतजनिङ्कुशलीनो कदाचिद्धिमुञ्चेत् ॥ २० ॥
 वैष्णवानामपमानं कस्मिन्नंशेनकारयेत् ।
 अपिसत्कारमेवाशुविपरीतोऽशिवंभ्रजेत् ॥ २१ ॥
 विरक्तो वैष्णवो भूत्वाविवाहं नछि कारयेत् ।
 रेतः पातो न कर्तव्यस्तं कृत्वापतितोभवेत् ॥ २२ ॥
 भूत्वामहान्तोयदियोविरक्तोभौर्ध्यात्स्वकङ्कामयतेविवाहम् ।

धर्मय्युतेस्तस्य वडिष्कृतिसङ्कुर्युर्विरक्ताः स्तुतवैष्णवावै ॥ २३ ॥

समाङ्गदूषकः साधुर्यः कश्चित्स्यत्सुधीरपि ।

स त्याज्यः सुविरक्तैश्च श्रीवैष्णवः सनातनैः ॥ २४ ॥

सङ्गतिर्यत्नतः कार्या परस्परं सुवैष्णवैः ।

स्थानम्प्राप्यस्वधर्मो न उच्योबुद्धिविशारदैः ॥ २५ ॥

भगवद्वैष्णवेभ्यश्च यश्छद्मकारकोज्जनः ।

अधः पतनमायाति सडस्त्रं जन्मनिश्चयम् ॥ २६ ॥

निम्बिलभुवनजन्मस्थैर्यसंभारकर्तुः

भजनमननलब्धेर्वेदबुद्धेश्च विष्णोः ।

जनकुमुदसुधांशोर्भ्रमरामस्यमन्त्रः

भवजलधिसुसेतोर्जुवमात्राय देयः ॥ २७ ॥

सञ्चारित्रदयाशामादिनिलयः श्रीरामभक्तिप्रियः

दम्भासत्यविवर्जितोमितवयाः कामादिशत्रुत्यजः ।

सौम्योविश्वजनीन आर्षमतगोवक्ता य सद्गर्भनः

कृत्याकृत्यमतिः पुनातिभुवनं वा षट्शोवैष्णवः ॥ २८ ॥

श्रीरामार्पितमन्त्रं यद्देवदुर्लभमस्ति तत् ।

भुञ्जते भाग्यवन्तः श्रीतुलसीदलमिश्रितम् ॥ २९ ॥

श्रीरामकृष्णमूर्तिः सञ्चालग्रामाकृतिस्तथा ।

पूज्याध्येयासदाभक्त्या श्रीवैष्णवैर्जगद्धितैः ॥ ३० ॥

प्रतिष्ठा भगवन्मूर्तेः कार्या श्रीवैष्णवैर्बुधैः ।

तदन्यैः स्थापिता सा येत्संस्कार्या वैष्णवैः पुनः ॥ ३१ ॥

अन्यथासाडनमस्कार्यातथोपास्तिविवर्जिता ।

सा य भवति निस्तेजा भानूद्ये प्रदीपवत् ॥ ३२ ॥

सार्धलस्तत्रयं वस्त्रं सकौपीनं श्रुतीरितम् ।

तदेवधार्यमस्ति श्रीवैष्णवानां शुभावलम् ॥ ३३ ॥

धौतं कञ्चयुतं नोडि धार्यं विरक्तवैष्णवैः ।

नोतर्लि विमलेधर्मं दोषोलगतिनैजके ॥ ३४ ॥

स्ववेधोलोभतो भीतेर्नडयोवैष्णवैः समैः ।

भूर्भोभवति सत्याजयस्तथासतिस्वधर्मडा ॥ ३५ ॥

ऐकादशीप्रतङ्गुर्थ श्रीरामनवमीप्रतम् ।

कृष्णशमीप्रतं दिव्यं निजात्मशुद्धयैसदा ॥ ३६ ॥

अन्यमतं न निन्देद्धिस्वमतं मानयञ्छुभम् ।

प्राणिभिः सल्लभैरे नो प्रकुर्याद्वैष्णवोभुधः ॥ ३७ ॥

प्राप्ता अतिथयः सर्वे सत्कार्यायत्नतः सदा ।

यथाशक्तिनिजस्थानेवैष्णवास्तुविशेषतः ॥ ३८ ॥

उत्सवोनिष्पिलः कार्याभगवतश्चवार्षिकः ।

नव्यान्नं सुकृलं नव्यं तन्नैवेद्यार्थमानयेत् ॥ ३९ ॥

यथासम्पत्तिसानन्दं कार्यातन्मूनतानडि ।

अनर्पितं न भोक्तव्यं किञ्चिद्रस्तुक्वचित्प्रभोः ॥ ४० ॥

अन्यथापतितोभूत्वाऽधोगतिं लभते ध्रुवम् ।

मडान्तपदविङ्गत्वा यः श्रीभगवतोधनम् ॥ ४१ ॥

स्वस्मै कुटुम्बिने राति दुरव्ययं करोति य ।

स याएडालत्वमाप्नोति जन्मकोटिशतं डिल ॥ ४२ ॥

धर्मार्थमिलितं द्रव्यं थोऽधर्मव्ययते शठः ।

वैष्णवार्थञ्चसम्प्राप्तं वस्तुतेभ्योनरातियेत् ॥ ४३ ॥

स गर्दभत्वमायाति सल्लभं जन्मनिश्चयम् ।

वैष्णवार्थं डिलस्वल्पं तथा भगवतेऽपि य ॥ ४४ ॥

वस्तु ददातिनैजार्थम्मडन्मडव्यमन्धधीः ।

गृहीत्वा रभतेनित्यं शूकरत्वं स गच्छति ॥ ४५ ॥

रामभक्तेरसं सर्वकल्याणं सत्यसामाजसन्मानदं सुन्दरम् ।

सम्पिवेद्वैष्णवोऽसत्यतासूयकं धूमपानं विदध्यान्नदुःभावडम् ॥ ४६ ॥

भव्यां सम्पत्तिमीशस्य धर्मार्थमिलितां डरेः ।

तत्सेवायान्तथा य श्रीवैष्णवसत्कृतौ व्ययेत् ॥ ४७ ॥

त्रिपुण्ड्रं भस्मनोदध्याञ्छ्रीवैष्णवः कदापि वै ।

पञ्चकेशजटा श्रीमद्भद्ररूपातिशोभितः ॥ ४८ ॥

रामानन्दसुमानिते श्रुतिनुते श्रीसम्प्रदाये शुभे
 काषायोऽस्ति पटः सितोऽपि विडितोभव्यः शिष्यासंयुतः ।
 श्रीलश्रीतिलकेन भूषिततमो यज्ञोपवीतस्तुतः
 संन्यासोऽस्ति वरस्त्रिदण्डसडितोमान्यश्चतुर्थाश्रमः ॥ ४८ ॥
 देवभाषा सतीपाठ्या विरक्तैः वैष्णवैः समैः ।
 तां विना निजधर्मोऽपि शशशृङ्गायते ध्रुवम् ॥ ५० ॥
 सद् व्याप्यानैः सदाचारैः स्वधर्माचरणैस्तथा ।
 आत्मनश्च जनताया छितं कुर्याद्धिवैष्णवः ॥ ५१ ॥
 ऐकमेवाद्वितीयं न भोः सिद्ध्यते वाङ्मतोऽद्वैतवाद्यश्च तत्रेति वै ।
 ऐकशब्दोऽस्ति नामादिभिर्धातको ह्यद्वितीयं पराधारडीनं पद्यम् ॥ ५२ ॥
 रामः कुजा वायुसुतो विधिः सुधीः श्रीमान् वशिष्ठः सुपराशरोनुतः ।
 व्यासः शुक्रः संसृतिश्रुवमोक्षदस्त्वित्यादिकाऽऽचार्यपरम्पराऽस्ति मे ॥ ५३ ॥
 अस्मन्मतं वरीवर्ति विशिष्टाद्वैतमीरितम् ।
 ब्रह्मसूत्रेषु गीतायां सर्वोपनिषदि ध्रुवम् ॥ ५४ ॥
 उपास्यो वर्तते रामो डेयगुणप्रडीणकः ।
 राम एव परब्रह्मेति मन्ये कथितः प्रभुः ॥ ५५ ॥
 दाक्षिण्यादिगुणैर्युक्तः सर्वज्ञो व्यापको हरिः ।
 सत्यसाकेतधामस्थो नित्यमूर्तिसमाश्रितः ॥ ५६ ॥
 अन्तर्यामी प्रभू रामो धर्माधर्मप्रशासकः ।
 धर्मोऽधर्मोऽज्ज्वात्स्वं इलं दातुं न शक्नुयात् ॥ ५७ ॥
 धर्मादिङ्गललब्धारो दृश्यन्ते बलवो जनाः ।
 अतस्तत्प्रेरको रामो मन्तव्योऽस्ति विचक्षाणैः ॥ ५८ ॥
 श्रुवोऽल्पज्ञोऽविबुर्नित्यो ज्ञानं तस्य विबु स्मृतम् ।
 अनेकं वस्तु गृह्णाति युगपद्धि यतः स्वयम् ॥ ५९ ॥
 केशाग्रशतभागोऽस्ति स यानन्त्यं प्रज्जेद् ध्रुवम् ।
 ब्रह्मसमानमुक्तिः स जगद्-व्यापारवर्जितः ॥ ६० ॥
 भव्या सायुज्यमुक्तिस्तु तस्य वेदे समीरिता ।
 घटना-रहितमायेत्युच्यते बुद्धिमत्तमैः ॥ ६१ ॥

सत्त्वादिनिलयोऽज्ञा सा मान्याऽजा प्रकृतिर्भुवैः ।
 परार्थो विश्वयोन्मंशोऽनेकवर्णा य विद्यते ॥ ६२ ॥
 तद्विशिष्टस्तमोऽन्ता रामो ब्रह्माभिधः स्मृतः ।
 दयालुः प्रलये भाति सख्यिदानन्दमूर्तिकः ॥ ६३ ॥
 मायाशुचौ उरैर्दुर्लभैः परवन्तौ सदा हि तौ ।
 उरिर्नित्योऽस्य देवोऽपि नातो दोषलवो भवेत् ॥ ६४ ॥
 श्रुवोऽर्चुर्द्युति मन्थते सड्यरं कर्मापि तस्यास्ति भोः
 साडेतं गतवाञ्छनः सुभमितः शीघ्रं सुभामिर्भवेत् ।
 निर्देतुर्नहि कारणं किलविना स स्याद्विदं दूषणं
 सङ्कल्पस्तददृष्टं भगवतो रामो विभुर्विद्यते ॥ ६५ ॥
 तद्ब्रह्मापि प्रभुरामपृथक् सिद्धिसम्बन्धतोयत्
 सूर्याञ्जेन्द्रप्रभृतिविवुधाशासकं भक्तिलब्धम् ।
 तत्तत्कार्ययुतजनिमतां दर्शनाख्यानुमेयं
 स्वस्मात् सृष्टौहि मनुजकृतौदोष आत्माश्रयादिः ॥ ६६ ॥
 कर्मानधीनतनको निजवाञ्छया यः
 पातुं कलेवरगाणं धरते प्रपन्नान् ।
 रामो ऽप्यजो निभिलशक्तिगुणं सुशुवा-
 ंज्ञेयो दयार्द्रहृदयो विजरो विमृत्युः ॥ ६७ ॥
 स्थूलप्रकृतिजोऽतो न मम मतेऽस्ति परिणामवादः ।
 सद्धारकोब्रह्मणि हि विकारसंज्ञो दोषः श्रीरामे ॥ ६८ ॥
 यथोर्णनाभिः स्वाऽऽस्यात् तन्तून् निःसार्वगुणं विरथय्य य ।
 निवसति न तत्स्वरूपेऽपि विकारस्तथेनस्य मम नहि ॥ ६९ ॥
 सत्प्यातिरस्ति मन्तव्या वैष्णवसमये शुभे ।
 पञ्चीकरणरीत्या हि सर्वं सर्वत्र वर्तते ॥ ७० ॥
 सर्वः किल पदार्थश्च प्रतीत्यव्युपगम्यकः ।
 सत्प्यातिः सुदृढा जतेत्येतेन ज्ञायतां बुधाः ॥ ७१ ॥
 नास्ति प्रतीतिविषयः भ्रुवु यः पदार्थ
 स्तत्कल्पना भसुमनः सदृशी सुवेधा ।
 यद् यत् पदं जगति वाञ्छति वै मनुष्यो

नाप्नोति तर्हि जगदीशपवित्रसत्ता ॥ ७२ ॥

यदि सा मन्यते तर्हि क्षितौ वहेर्गुणः स्वयम् ।

प्रतीयेतोच्यते ह्यत्र निश्चितं मतमुत्तमम् ॥ ७३ ॥

उर्व्याभिर्गेर्न भानं स्यादुर्व्या अधिकभागतः ।

यदाधिक्यं तु तद्भानं काऽत्र युक्तिर्निशम्यताम् ॥ ७४ ॥

वैशेष्यात् त्विति मानेन सन्तोषः क्षियतामये ।

तत्त्वमस्याद्विवाक्यैस्तु केवलाद्वैतधीनलि ॥ ७५ ॥

शरीरशरीरिभावो निश्चेतुं शक्यस्तत्त्वमसि पदे ।

षष्ठ्यादेः प्रथमातो व्यत्ययो भङ्गुलमिति सूत्रतस्तद्विड ॥ ७६ ॥

यस्याऽऽत्मा शरीरं य श्रुतितोऽस्ति शरीरशरीरिभावोऽपि ।

निर्गुणमिति वाक्यार्थेऽयं डेयगुणप्रतीतिः ? ॥ ७७ ॥

ध्यादाक्षिण्यकाद्यभ्येरिति ज्ञेयो भवादृशैः ।

श्रीरामो ब्रह्मशब्देन सर्वोपनिषदीरितः ॥ ७८ ॥

शब्दशास्त्रदिशा वादिन् निराकारत्वमन्नो ।

ब्रह्मणि सिध्यते किन्तु साकारत्वं स्थिरं भवेत् ॥ ७९ ॥

आकारञ्च विना पूर्वं समासो जायते कथम् ।

व्याकरणास्य नो लेशो वर्तते त्वयि निश्चितम् ॥ ८० ॥

तत्सिद्ध्यर्थञ्च पूर्वं त्वं शब्दशास्त्रं गुरोः पठ ।

नो येद् भवद्भयः सौम्य ह्याकाशकुसुमायते ॥ ८१ ॥

स्वाकारे भेदवादे य ह्यवतारे उरेः प्रभोः ।

श्रुतिरस्ति यतो मर्त्यो न सन्देहि क्वचित् किल ॥ ८२ ॥

स पर्यगाच्छुद्धमकायमग्रां शुभं शरीरं पृथिवीति यस्य यत् ।

तमेव भूत्वा निदधे पदं त्विदं विद्युक्मेविष्णुरिति प्रसिद्धकम् ॥ ८३ ॥

जिज्ञास्यजिज्ञासकभावना भवेद् भेदे हि नाभेद इति प्रसिद्धकम् ।

यद् “द्वा सुपर्णा” श्रुतिरस्ति वै भिदी

वा वज्जि शं “तत् त्वम” सीति भेदकम् ॥ ८४ ॥

वराकी सम्मता माया शक्नोति भवतां नलि ।

कार्यं किमपि कर्तुं साऽज्ञात्वाज्जऽत्त्वहेतुतः ॥ ८५ ॥

किन्तु समं जगत् स्वयं विदविद्यात्मकं ब्रह्म कुरुतेऽङ्ग ।
जगत् प्रति तदेवास्ति ब्रह्मिन्ननिमित्तोपादानकारणम् ॥ ८६ ॥

निराकारमिति श्रुत्यर्थोऽयं ब्रह्म नु वर्तते ।
कर्मानायत्तमूर्ति प्रतिभा शक्तितंसितम् ॥ ८७ ॥

घटाभावे कथं तस्याभावं शक्ताः प्रवल्गितुम् ।
भवादृशा भविष्यन्ति युक्तिः काऽत्र विचार्यताम् ॥ ८८ ॥

तथैव प्रकृते ज्ञेयमतस्तत् साङ्गतीष्यताम् ।
साऽऽकारं नाशमाप्नोति वस्तु घटादिवत् सदा ॥ ८९ ॥

तथैव तदपि स्याद् भो दौषोऽयं वार्यतां त्वया ।
श्रृणुताङ्गः न तद् ब्रह्माऽनित्याकारघटादिवत् ॥ ९० ॥

किन्तु नित्याऽऽकृति ब्रह्माकर्तृकं वर्तते कुतः ।
नाशार्हं स्यादनवस्था तस्मिन् सकर्तृकेऽप्रिया ॥ ९१ ॥

प्रकृतेः शरीरवतां प्रभोर्जगदीश्वरस्य य कीदृशः
वदताऽपि नैकनिवादिनः ! भलु वर्तते भवतां मते ।
शुभदेहदेहिकशेषशेषिकभावकः श्रृणु मायिक !
एति भो नियम्यनियामकत्वमयं पटो मम बुध्यताम् ॥ ९२ ॥

आजानुभाङ्गुर्निगमाद्विगीतः सत्यप्रतः सद्बुविभुजः स्वतन्त्रः ।
सद्भृरीरयोध्यापतिशाङ्गपाणिर्नित्याऽऽकृतिः सत्यध्याद्विगेहम् ॥ ९३ ॥

श्रुतिमार्गाब्जसमाश्रुः श्रीरामो भक्तवत्सलः ।
जनरायपदेनापि स एव प्रथितो भुवि ॥ ९४ ॥

साकारं ज्ञायते वस्तु भूमिजलादिवत् सदा ।
शशशङ्गादिवज्जातु निराकारं न बुध्यते ॥ ९५ ॥

ज्ञातृज्ञेयादि भेदे हि भोगमात्रादि साम्यकम् ।
व्यासोक्तिः कथयन्ती स्यात् सार्थिका नान्यथा किल ॥ ९६ ॥

अनिर्वाच्याप्यातिश्च सदसद्विलक्षणार्थिकाऽस्तीति ते ।
कथं न भूपुष्पसदृशं कथं शशशङ्गवत् तद्विलक्षणम् ॥ ९७ ॥

वस्त्वेवाप्रसिद्धं नु जगति शुक्त्यादौ रजतादि सत्यम् ।

अस्तीति विज्ञायेत पञ्चीकराप्रडियया समकैः ॥ ८८ ॥

सा तु भवताऽपि सततं मन्यते तथाऽस्ति सर्वं सर्वत्र ।
समस्मिन् सर्वलाभः स्यादिति न वाच्यं तत् तद्विशेषात् ॥ ८९ ॥

क्षितिशुक्तौ शुक्तयंशोऽधिकोऽस्तीति स उपलभ्यते सर्वैः ।
तेजोभागाव्यत्वात् तदुपलभ्यते मद्भिजयः ॥ १०० ॥

तद्विलक्षाणोत्पत्ती रजतस्य जायते नहि सतोऽनेः ।
निषेधनादतश्च सत्प्राप्तेः सिद्धिरनिर्वाच्यं कस्मात् ॥ १०१ ॥

धृतोर्ध्वपुङ्खु एत्येषा श्रीधन्वनाऽङ्कितः श्रुतिः ।
ज्ञायतां य हि सद् बीजमूर्ध्वपुङ्खु धनुर्विधौ ॥ १०२ ॥

दासः पदं श्रुतावस्ति नातो धृष्टा विधीयताम् ।
श्रुत्यनभिज्ञा ! पश्य त्वम्-अरं दासो न मीढुषे ॥ १०३ ॥

तुलसीमालाधृतिश्चनाप्रामाणिकीविगण्यताम् ।
श्रुतिरस्ति तत्रत्वमिति मालान्तुलसीं पश्य ॥ १०४ ॥

आम्नायापौरुषेयत्वमस्ति सर्वयुगेष्वपि ।
तन्नित्यत्वमिदं किञ्च सर्ववेदान्तसम्मतम् ॥ १०५ ॥

आनुपूर्व्यां अभाङ्गास्तु वेदमन्त्रप्रजस्य हि ।
कस्मिन् युगेऽपि नेशश्च तदानुपूर्विकां धति ॥ १०६ ॥

पुरासृष्टेशोऽनयतिविधिं शान्तिनिलयो
जगत्सृष्टिं कर्तुं ष्युपदिशति तस्मै श्रुतिथयम् ।
यथापूर्वं सर्वान् सृजति स तु लोकान् सितमतिः
त्रयीणां नित्यत्वं द्रढयति शमेतेन विमलः ॥ १०७ ॥

भो वादिन् ! प्रतिमापूजनात् क्वलं किञ्चिद्भवतीति नहि यतः
सर्वस्मिन्स्तदभावावस्य वक्तुमशक्यत्वात् प्रतिमाऽर्थनकविधेः ।
काले श्रुत्युपचये वर्तनाख्य ततोमुक्तेः प्रतिपादनकङ्कतेः
सत्त्वाख्यासत्रयये चन्द्रमामनसोऽजातस्त्वितितत् सङ्कलत्वगात् ॥ १०८ ॥

न तस्य प्रतिमाऽस्तीति तन्निषेधादुपासितुं कल्प्यते ।
कृत्वार्ताऽसत्या तद्-यस्यनाममउद्येशः सदृशार्थकम् ॥ १०९ ॥

रामानुजमताद्भिन्नं श्रीरामानन्दसन्मतम् ।

मन्त्रोपास्येष्टदेवस्य भेदादेवेति निश्चितम् ॥ ११० ॥

रामानन्दमहासुहृत्सुरसुरानन्दस्य सद्गुरुशः

रक्तश्रीतिलकामिरामशिरसः सत्क्षान्तिपाथोनिधेः ।

मायावादिगजेन्द्रकुम्भदलने सिंहायमानस्य च

शिष्योऽहं नरसिंहनामकगुरोः श्रीजीयडावासकः ॥ १११ ॥

एति श्रीकुब्याचार्यप्रणीता प्रबोधरत्नमाला सम्पूर्णा ।

Encoded and proofread by Mrityunjay Pandey

——
Shri Kubacharyapranita Prabodharatnamala

pdf was typeset on December 3, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

